

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/244/2019
Identifikačné číslo spisu: 7113210893
Dátum vydania rozhodnutia: 24.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ján Šikuta
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7113210893.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne S. S., bývajúcej v H., S. XX, proti žalovanej Železnice Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Klemensova 8, IČO: 31 364 501, zastúpenej Železnicami Slovenskej republiky, Generálne riaditeľstvo, so sídlom v Košiciach, Kasárenské námestie 11, o určenie neplatnosti výpovede, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 38 Cpr 1/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 18. septembra 2018 sp. zn. 5 CoPr 7/2018, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a.
- II. Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 15. januára 2018, č. k. 38 Cpr 1/2013-359 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej určenia neplatnosti výpovede z 19. júla 2011 a určenia, že pracovný pomer so žalovanou trvá ďalej. Predmetnou žalobou sa tiež domáhala určenia, že ukončenie pracovného pomeru oznámením č. 22/2013/SEZ/Bu z 18. marca 2013 je neplatné a jej pracovný pomer trvá ďalej (t. j., že pracovný pomer trval len do 6. marca 2013). Stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 18. septembra 2018 sp. zn. 5 CoPr 7/2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, v ktorom (o.i.) žiadala prešetrenie postupu súdu prvej inštancie, ako i to, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „dovolací súd“) rozsudok odvolacieho súdu zamietol v celom rozsahu. Žalobkyňa žiadala aj o predĺženie lehoty na podanie dovolania v súvislosti s tým, že s právnym zástupcom, ktorý ju zastupoval v základnom konaní rozviazali dohodu o zastupovaní, a svoje dovolanie chcela doplniť o dovolanie spísané právnym

zástupcom. Tejto žiadosti o predĺženie lehoty na podanie dovolania nebolo vyhovené a opodstatnene bol jej návrh súdom prvej inštancie zamietnutý (č. l. 466 spisu).

4. Podľa § 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

5. Podľa § 121 ods. 3, 4 a 5 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

6. Podľa ustanovenia § 124 ods. 1 CSP, každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

7. V preskúvanej veci je z obsahu súdneho spisu zrejmé, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, t. j. rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 18. septembra 2018 sp. zn. 5 CoPr 7/2018 bolo doručené právnenému zástupcovi žalobkyne (v tom čase tento ešte zastupoval žalobkyňu, porovnaj s rozhodnutím na č. l. 466) dňa 23. októbra 2018 (doručenka č. l. 415 spisu). Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nebolo vydané opravné uznesenie a teda nepripadá do úvahy použitie ustanovenia § 427 ods. 1 (veta druhá) CSP, pripadol koniec dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od doručenia napadnutého rozhodnutia dovolateľke na 23. decembra 2018. Nakoľko tento deň pripadol na nedeľu, a dni 24., 25. a 26. decembra 2018 boli dni pracovného pokoja, podľa § 121 ods. 4 CSP deň, ktorý bolo možné považovať za posledný deň lehoty na podanie dovolania bol najbližší pracovný deň, t. j. štvrtok 27. decembra 2018. Dovolanie žalobkyne (č. l. 454 spisu) bolo podané na poštovú prepravu dňa 31. januára 2019, teda podané zjavne po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty.

8. Pre upresnenie vyššie skonštatovaného, dovolací súd uvádza nasledovné. Najvyšší súd vyhodnotil ako dovolanie podanie žalobkyne na čísle listu 454 spisu, a to s poukazom na ustanovenie § 124 ods. 1 CSP, a nie podania, na ktoré poukázal v predkladacej správe súd prvej inštancie, ako napríklad č. l. 422-428, alebo č. l. 429-453 a pod., nakoľko tieto podania nenapĺňali znaky dovolania, ale v týchto dovolateľka len žiadala o predĺženie lehoty a vysvetľovala dôvody svojej požiadavky. Až na č. l. 454 spisu ide o podanie, ktoré podľa obsahu dovolací súd vyhodnotil ako dovolanie (v zmysle ustanovenia § 429 CSP), síce tak nie je označené. V závere dovolací súd uvádza, že i v prípade, ak by dovolateľka svoje dovolanie podala včas, jej dovolanie by bolo aj tak odmietnuté, a to z dôvodu, že nie je právne zastúpená v zmysle ustanovenia § 429 CSP.

9. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. a/ CSP odmietol ako oneskorene podané. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

10. V dovolacom konaní súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.